Ч. 62. Второк 18 (31) марта 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адмінїстрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(До ситуациї. — Противмадярскі демонстрациї Хорватів. — Полагоджене анґлїйско-ірляндского спору).

Субкомітет прасової комісиї відбув в пятницю засїдане і ухвалив кілька змін в правительственнім предложеню прасового закона. Найважнїйша зміна дотикає §. 10. Правительствение предложене каже в тім параґрафі, що відвічальним редактором часописи може бути лише австрийский горожанин, однако субкомітет вичеркнув ту постанову та ухвалив, що відвічальним редактором в Австриї може бути також підданий чужої держави. Як доносить „Neue Fr. Presse“, послїдне засїдане польского Кола відкликав предсїдатель Кола п. Яворский на представлене правительства, аби заждати на правительственні предложеня в справі валюти. На тім то засїданю мала бути обговорювана именно та справа, а між иншими мав забирати голос в справі валютовій, особливо щодо виплат в готівцї ґубернатор австро-угорского банку др. Білиньский, що має право брати участь в нарадах Кола як посол соймовий і член палати панів.

В пятницю повторили ся знов демонстрациї в Загребі, в котрих вели перед переважно студенти. Демонстранти здирали мадярскі написи з зелїзничого двірця, банку і дирекциї скарбу. На площи Кин-Ґедерваріого прийшло до кровавої стрічи між войском і демонстрантами. Вечером погашено лїхтарні, так що цїле місто було позбавлене сьвітла. Войско з насадженими баґнетами опорожнило улиці.

Хорватскі демонстрациї против Угорщини мають свою глубшу причину. Именно Хорватия, що стоїть тепер у відносинах автономічної зависимости до Угорщини на основі угоди з 1867-ого року, невдоволена зі свого підлежного становища і ворожо настроєна супротив Мадярів, що старають ся обмежити хорватску автономію. Хоч і як широкі права дає згадана угода Хорватам, однако все таки має она свої невигідні точки, що чим дальше, тим більше дають ся в знаки Хорватам. В руках будапештеньского правительства, на основі сеї угоди, находять ся хорватскі зелїзниці, почта, телеґраф, спільна армія і домени, а крім того Хорватия віддає зі своїх податків 56% до угорского державного скарбу. Остання решта не вистарчає Хорватам на краєві видатки культурної і економічної ваги і тому в цїлім краю слїдно великий занепад так на просьвітнім, як і на економічнім поли. Крім того мадярске правительство, протеґуючи усїми способами мадярский промисл, зробило Хорватию ринком для мадярскої продукциї та не допускає до розвитку хорватского промислу. Не диво отже, коли Хорватия все невдоволена і коли від часу до часу то невдоволене проявляє ся демонстрациями і протестами на улицях Загребу або инших міст. Тепер-же скористали Хорвати і з аґітациї Кошутівців против австро-угорскої угоди а за повним відлученем Угорщини і протестують собі против хорватско-угорскої угоди, демонструють, атакують мадярску армію, здирають угорскі герби і написи та хочуть тим способом приневолити Мадярів до відновленя хорватско-угорскої угоди на справедливійших основах.

По великім напруженю, яке в послїдних двох роках обявляло ся в Ірляндиї і мало що не довело в осени до вибуху явної революциї та викликало з боку анґлїйского правительства стан виїмковий в більшій части Ірляндиї, арештованя і засуди ірляндских послів і т. п. — ірляндска справа нагло знов входить на мирову дорогу. Рішуча опозиция Ірляндців зробила видко своє: примусила анґлїйский уряд заняти ся утихомиренем внутрішного ворога, котрий стає тим небезпечнїйшим, що звні збирають ся против Анґлії чим раз то густїйші хмари. До того теперішне правительство торисів (консерватистів) та злучених з ними уніоністів (націоналів) — котрі як раз злучили ся перше ще за лїберального правлїня Ґледстона для поваленя предложеного ним білю про ірляндску самоуправу (homerule) — побоює ся, чи зможе на дальше здобути собі в Анґлії відповідну більшість і для того бажає позискати для себе Ірляндців. В тій цїли праправительство виготовило відповідний біль, що має управильнити аґрарні відносини в Ірляндиї. Після того білю ірляндским хлопам, що доси були лише арендарями землї, належачої до ляндльордів, можна буде викупити арендовану землю на власність, при чім сплата земельної індемнїзациї розложена на 68 літ. Хоч біль не призволює ще примусового вивласненя ляндльордів, однако в виду великого їх задовженя і прикрих обставин, споводованих ірляндскою аґрарною аґітациєю, анґлїйскі ляндльорди дуже радо позбудуть ся своїх земель а з ними і клопотів з ірляндскими хлопами, вічними бойкотами, страйками і забуренями. На цїль викупу ірляндскої землї призначує правительство $2^1/_2$ міліярди корон, по 120 міліонів корон річно і в тій цїли затягне Анґлія нову позичку. Біль заказує при тім куповати землю для спекуляциї. Переведеня

---

4)

РОЗПЛАТА.

(З француского — Франсоа Коппе).

(Дальше).

Нї сантіма. Я був зруйнований до чиста, а при тім, не забувайте, лїнивий і марнотравний. Кілька місяців я жив продаючи книжки, меблї, одяги і вже був на краю страшної нужди, коли ще в пору спас мене один давнїйший товариш з лїтературного кружка. Від сеї пори, як він випечатав дві три добре оброблені і бистроумні статї в одній звістній ґазеті, ми назвали его зрадником і відвернули ся від него. Але се був добрий чоловік, не памятаючий зла і постарав ся менї о занятє в сїй вечірній ґазеті, при котрій і він був сотрудником. Там я виповняв вельми скромний уряд, дрібного репортера, так би сказати лїтературного післанця і то лише на час, для проби. І щож було робити, треба було жити з чого небудь, і я списував дрібні вісти, щоби заробити десять франків. Тут вже не було часу, після приписів нашого Чилїйця, задавати собі питаня, чи слова пахнуть рожами чи ґазом, чи гладиш рукою гадину чи анґорского кота. То одно виробляє вже стиль і лишень педанти впевняють, що журналїстична праця псує стиль.. Спершу було трудно... Що за біганина, заколот! Просто з балю на добродійні цїли я біг на площу Рокет, щоби бути присутним при виповненю смертного засуду на злочинця. Обїхавши пів Франциї в екстра-поїздї президента та побувши на двайцяти банкетах з тостами, я мусів бути присутним на забаві анархістів, їсти з ними ковбасу та запивати квасним вином. Но то було житє, правдиве житє, поглотивше мене цїлковито і на тім скінчило ся, що я полюбив своє ремесло. А любити его — значило гарно виповняти. В ґазетах, де я працював, мене завважали і зачали цінити. Ведучи дальше свій репортерский відділ під псевдонїмом, я в тім часї під своїм власним іменем помістив кілька оповідань і одну довгу повість. В тім часї я писав і зі встидом для себе мушу признати ся, що думаючи о читателях, я старав ся їм приподобати, їх розцїкавити. Так они ошибали ся, ті крикуни „Хвилини“, писати треба для публики і Теофіль Ґоте мав рацию, говорячи, що недосто точно бути дураком, щоби мати успіх. Так отже я доборов ся того, що мої твори купує публика. Нужда приневолила мене працювати і я працї завдячую свій талант. Недавно я випустив в сьвіт мій перший роман і в короткім часї вийшло кілька накладів, а праса ще до тепер говорить о нїм. І то по шістьох тижднях! Рідкий успіх, неправдаж? Менї вже завидують, але не обмовляють... В тих кавярнях, де я більше не заходжу, мене торжественно виключили. Дуже добрий знак, знаменитий! Жду з нетерпеливостию статї, в котрій можна би прочитати між стрічками, що я обманюю в картах, або служу в тайній поліциї. Від сеї хвилї можу без журби глядїти в будуччину, бо мусите знати, отче, нема лаврів без гнили. О, я не маю манії самодурства! В моїй книжцї повно похибок. Єї одинока заслуга, що она не склеєна після якого небудь модного шабльону. Я наміряю виробляти ся і, розуміє ся, підійду в гору, будьте певні... І так, если я за тих пять літ зумів замінити лїнь на трудолюбність, гордість на здоровий розум, фантазию на артистичне почутє, если я засмакував в тім винограді, від котрого всї не маючі таланту відвертають ся з словами: „Він зелений, ягідки нема доспілої...“, то се лиш виключно завдячити мушу утратї маєтку і спасенній науцї голоду і нужди. Для чоловіка, що піткнув ся, нема нїчого лїпшого, як дістати здорового штовханця від судьби. Ви скажіть або напишіть Ренoделеви, що я єму завдячую свою кариєру і уважаю его своїм добродієм.

Тепер розговорившийся поет вже цїлком заволодів симпатию сьвященика, котрий був би радо вів дальшу розмову, помимо непонятних для него технїчих слів і прочих лїтературних виражень, если би був не пригадав собі, що до півночи має відбути ще три візити.

— Я докладно розповім Реноделеви зміст нашої розмови, а поки що, як я вже вам говорив, вельми спішу ся... Будьте так добрі, підпишіть отсе поквітоване.

єго буде доглядати трех державних комісарів.— Exposé міністра для Ірляндиї, Віндема, котрим він предложив парляментови аґрарний ірляндский біль, приняла палата послів грімкими оплесками. Речники всїх партий заявили ся за білем. Провідник Ірляндців Рендмонд признав, що біль, хоч не сповняє ще основних бажань ірляндского народу і примусового викупу всеї землї і самоуправи, однако єсть великим кроком вперед і Ірляндції витають єго радо, як перший ступінь для загоєня ран „зеленого Ерину". По тих заявах біль в першім читаню зараз таки принято і відослано до комісиї. — Рівно-ж і анґлїйска та ірляндска праса приняли біль симпатично.

Новинки.

Львів дня 30 го марта 1903.

— **Реколекциї для пань** відбудуть ся в днях 1, 2, 3 і 4-го цьвітня с. р. в церкві СС. Василїянок при ул. Зибликевича у Львові, кождого дня о год. 4-ій по полудни. В суботу 4 цьвітня о год. 4½ по полудни відбуде ся сповідь, а в недїлю 5 цьвітня о 8-ій рано причастє.

— **Латиньский Великдень і жидівска пасха.** Сего року великодня недїля після латиньского обряду а перший день жидівского сьвята пасхи сходять ся разом. Єсть то незвичайно рідка подія, котрої не було ще від 1328 р. Того року зійшли ся були жидівскі сьвята з латиньскими так само.

— **Міске бюро працї** у Львові подає до відомости, що в місяцях січни і лютім с. р. зголошено вільних місць 1512, внесено подань о занятє 1794, а наряжно праць 627 глядаючим. Заєдно дасть ся відчувати недостача добрих слуг і що місяця зголошених місць є більше чим слуг, особливо кухарок. В мартї, від коли почались теплі днї, замічаєсь приплив робітників з провінциї, хотяй у Львові є така недостача робіт, що навіть робітники замешкалі у Львові постійно, не можуть найти працї. При міских роботах одержало в марті занятє поверх 500 робітників.

— **Засуджене аґента еміґрацийного.** Суд карний в Раціборжу засудив оногди аґента еміґрацийного, Оскара Алберса на 5 лїт вязниці за цїлий ряд обманьств, яких допустив ся на 51 еміґрантах з Галичини, від котрих вимантив під всїлякими позорами богато гроший.

— **П-нї М. Крушельницка,** артистка драматична приїхала до Львова і виступить гостинно кілька разів на рускій сценї. Перший єї виступ відбуде ся во вівторок в траґедиї Ґуцкова „Уріель Акоста", в котрій відограє ролю Юдити.

— **Заходом руских товариств в Коломиї** відбуде ся в четвер дня 2 н. ст. цьвітня 1903 р. в великій сали Каси ощадности в Коломиї у XLII роковини смерти Тараса Шевченка вечер з отсею програмою: 1. Вступне слово. 2. Бортняньский: XXIX. концерт „Восхвалю...." — хор мішаний Бояна. 3. Витвицкий: „Variations Brillantes" — фортепян. 4. О. Колесса: „Збуди ся народе" — деклямация. 5. Січиньский: „Даремне пісне" — хор мужеский Бояна. 6. а) Лисенко: „Минають днї", б) Невядомский: „Місячна ніч" — соля сопранові. 7. Січиньский: „Пісне моя" — хор мішаний Бояна. 8. Шевченко: „Посланіє" — деклямация. 9. Киштакевич: „Тарасова ніч" часть І. — терцет. 10. Колесса: „Вулиця" — хор мішаний „Бояна". — Початок точно о годинї 8-ій вечером. — Цїни місць: І. крісло 2 К, ІІ. крісло 1 К 50 с., ІІІ. крісло 1 К, партер 80 с., для учеників 30 с., для селян і міщан 20 с., ґалерия 40 с. — По концерті відбуде ся комерс.

— **Репертуар руского театру у Львові.** Перше представленя в сали товариства „Gwiazd-и" ул. Францїшканьска ч. 7. Четвер, дня 2 цьвітня, перший раз: „Загублений рай", драма в 5 діях Тогобочного і Ґольдета. — Субота, дня 4-го цьвітня; „Скапаний сьвіт", штука в 4 діях В. Оркана, перший раз з епільогом „Ніч".

— **Великий огонь** вибухнув оногди в громадї Баличах, мостиского повіта, котрий знищив до тла 8 моргів молодого лїса, вартости 4000 К.

— **Двоє дітий згоріло.** В селї Голини, калуского повіта, вибухнув минувшого тиждня огонь, котрий знищив до тла три загороди селяньскі. В одній із згорівших хат згинуло в полумини двоє дітий селянина Глоговского: 7-лїтна дівчинка і 4-лїтний хлопець.

— **Дитина з головою коропа.** У Франциї, в місцевости Море сір Міньон уродила ся дитина з головою коропа. Дитина має очи уміщені під ухами, котрі суть цїлком похожі на плетви. Губи суть розтяті як у риби, голова остро закінчена, ніс загнений гачковато. Дитина та жиє і єсть дивовижею для всїх лїкарів.

— **Відпокутував добровільно.** Абрамко Фельд з Нанової, повіта добромильского, котрого запізвали за зневажене християньскої віри, повісив ся дня 19 с. м. з обави перед карою.

— **Вечер в Шевченкові роковини в Перемишли** відбуде ся в четвер дня 2 цьвітня 1903 заходом тов. „Перемиский Боян" в великій сали „руского Института для дївчат" з слїдуючого програмою: 1) Вступне слово, 2) Січиньский: „Днїпро реве", мішаний хор з барітоновим сольом, 3) а] Брамса: Scherzo op. 4, б] Капельнікоф: Elfentanz, 4) ⁂ купальні пісні мішаний хор, 5) а] Лисенко: „На городї" і б] Нижанковский: „Верніть ся сни мої" — соля сопранові, 6) Шевченко: „Думки", деклямация, 7) а] Vieuxtemps: Reverié, б] Grieg: „Норвеский танець", 8) Січиньский: „Лічу в неволї" мішаний хор в супроводї фортепяна і фісгармонії.

— **Конскрипция дітий в Чернівцях** із с. р. виказала 9365 обовязаних до науки. З тих ходить до публичних шкіл народних 6·262, до шкіл приватних 1850, дома вчить ся 187, в середних школах є 765. Нездібних до школи було 23 глухонїмих, 16 слїпих, 17 недолугих а 120 калїк. Здоровых дітий остає без науки 155 або 1·6%. Після народности є 4761 нїмецких, 1869 руских, 1418 волоских, 1.294 польских а 33 инших дітий. Після віроісповіданя є 2.007 жидівских, 2.489 римокат., 2.406 православних, 919 греко-кат., 516 евангелицких а 30 вірмено-католицких. З руских дітий ходить до шкіл: при улици краєвої палати 749, при улици семигородскій 353, при улици двірцевій 223, коло цїсарского огороду 47 а на передмістях: в Манастириску 157, на Клокічці 147, на Калїчанцї 102 а на Рошоши (в 2 школі) 71; разом: 1849 дітий.

— **Аґенти вербують на Мартиніку** хлопів в Сокальщинї, Каминеччинї і Радехівщинї. Головний аґент осів в Сокали і намовляє людий, аби вибирали ся нібито до Франциї, до „міста Мартиніки", де будуть могли заробляти по 5 корон денно. Темні селяни записують ся справдї численно і нема кому їх поучити, що засипана попелом вулькану Мартиніка — не є нїякою Францією. Се буде, здаєсь, аґент, що вербує хлопів до Бразилиї до плянтациї кави та цукрової тростини у французских кольоніях.

— **Небезпечний управитель.** Франц Кроткі, управитель маєтности Ясниця коло Бродів, власности п. Йосифа Міончиньского, украв около дня 19 с. м. з вертгаймівскої каси в дворі свого службодателя в Ясницї значну скількість цїнних паперів, представляючих вартість 106 тисячів корон. Дня 20 с. м. взяв Кроткі відпустку нїби то в тій цїли, щоби поїхати до Львова для поратованя здоровля свого 22-лїтного сина, що був при нїм і доси не

Молодий чоловік підписав ся і віддав поквітоване сьвященикови та ще раз перебіг очима вексель, при чім півголосно промовив: „І так витаю тебе, товста мошонко! Лиш не важ ся мене відривати від роботи.... Я не хотів приняти участи в вечери у мого приятеля Тіреля, хоч там буде ґарна Марґо з театру Варієте, а добре би.... Ах мошонко, ти готова мене збити з правдивої дороги".

Сьвященик, дещо заклопотаний тою заміткою, почав прощати ся.

— Простїть, отче — сказав Люї Дюбле. — Я-ж тепер пригадав собі, що се різдвяний дарунок. Я хотів з моєї сторони чим небудь віддячити ся.... Нинї всї банки замкнені, так і годї менї дістати ту більшу суму. Але я маю в столї пятьсот франків, що дістав їх за послїдне видане книжки. От, се они. Безперечно ви знаєте богато бідних дітий, котрим здадуть ся ті гроші.

— Сердечно дякую вам, — сказав сьвященик, беручи пять кредитних білетів. — В моїм давнїйшім приходї, в дїльници шматярів, есть як раз пять сиріток.

— Не годить ся забувати і про старців, — замітив молодий чоловік. Вчера я стрітив сьпівака Шарля, котрий не зважаючи на своїх шістьдесять вісім лїт, волїк ся на вохкости і холоді в напрямі трактиєрнї для візників, де він обідає при однім столї з зарібниками, а замість заплати сьпіває їм пісні. Тепер він вийшов з моди, сей старий бард, але в молодости мав великий успіх. Він мабуть дуже слабий сей біднаха Шарле; вчера на улици схопив єго такий кашель.... Тепер, коли я став богатий, годить ся і єму зробити різдвяний дарунок, вишлю єго на полудне, там він може бути ще роздобуде пісні.

Винагороджений зворушеним поглядом сьвященика Люї Дюбле весело докинув:

— От, бачте і у нас в артистичнім сьвітї також суть шматярі.

І з любою усьмішкою, весело провів старця до дверий.

III.

Школа для дївчат.

„Цїлком вірно", думав сьвященик, усївши знов в кариті та їдучи на далеку улицю Ломан — „що гроші не можуть дати анї слави, анї таланту, а нераз навіть і спиняють успіх. Хто знає, може Ренодель звертаючи молодому чоловікови богатство, позбавляє Францию якого взірцевого твору лїтератури. Але щож що я!... Таких мислий не годить ся висказувати голосно. Передовсїм заповідь „не укради" і має ся розуміти, я анї слова не скажу Ренodelеви. Злодїї, що звертають украдене, рідкі, не треба їх полохати".

Кінь, накормлений в часї відпочинку перед домом поета, біг тепер жвавійше, як перше і не було ще семої години, коли карита станула перед каменицею.

Мрака прорідшала, а прозираюче через неї голубе сьвітло місяця позваляло бачити копулу пантеона та вузку улицю з високими домами. Висївши з кариты, сьвященик прочитав на вивісцї грубими буквами напись: „Школа для дївчат панни Латурнір".

Він задзвонив. Двері відчинила молоденька служниця з сьвічкою в руках. Ряса і сиве волосє наповнили єї зараз великим поважанєм.

— Панї обідає.... но, се нїчого. Війдїть, отче, промовила торопливо.

І проводячи єго, услужно отворила двері, звідки полив ся ясний сьвіт та голосний веселий дитячий сьмих.

То була кляса бідної школи з помальованими жовтою краскою стїнами і чорною катедрою, над котрою висїли поруч з мапами Европи і Франциї таблиця мір і ваг.

Комната ся була прибрана по сьвяточному, — пульпіти і лавки були розставлені на, около стїни, а посеред комнати сидїла немолодих лїт женщина з маленькими дївчатками.

На лици сеї женщини видні були слїди краси і за часів ґенерала Кавеняка мабуть була она принадною брунеткою. Чорні єї очи ще тепер були повні житя, на лици красував ся здоровий румянець, тілько довгі кучері, мов білий шовк, виявляли вік, котрий без того міг назвати ся середним. В єї усьмішцї було богато доброти а сама она так і дихала силою і здоровлєм. В сїй хвили, коли війшов сьвященик, она припинявши скатерть до сьвяточної атласової чорної сукнї, тілько що встромила ніж в печеню индика, з котрого видно було ароматичну начинку з каштанів.

Треба було видїти блестячі очи і чути радісні оклики маленьких дївчаток при тій церемонії. Безперечно їм не доводило ся щоденно їсти индика з каштанами.

А все таки ті дївчатка не належали до робітничої кляси, де тілько раз на тиждень їдять лїпше та посилають дітий до безплатної

вернув. По его від'їзді добачив п. Міончиньский брак паперів в касі і повідомив о крадежи львівску поліцию. Тимчасом Кроткі мабуть їде вже до Америки. Поліция вислідила, що Кроткі був дійстно у Львові і виміняв тут папері на готівку. Кроткі був в службі у пана Міончиньского від 1881 р., умів позискати собі его довіре і тому крадіж ему удала ся. Кроткі має 46 літ есть високий, шпакуватий, з головою трохи наперед похиленою і з підстриженою бородою. Син его Бронислав есть високий худий, з лиця жовтий і хоровитий.

— **Значні крадежі.** Вчера вечером добули ся невислідженї доси злодії до помешканя М. Фішера при Сонічній улици ч. 16 і вкрали 2 срібні ліхтарі, 3 золоті чарки і коц загальної вартости 400 К. — До помешканя п. Ів. Новацкого, артиста львівского театру, вкрали ся вчера по полудни злодії і забрали кілька штук одежи вартости 240 К. — З пивниці цукорника Трочиньского при ул. Фредри ч. 4 украли вчера невислідженї доси злодії 4 кільо ванілї і 8 коробок ананаса вартости 200 К.

— **Грізний огонь** вибухнув вчера по полудни в Лисиничах під Львовом; погоріло 6 господарів, а згоріло разом 22 будинків, кільканайцять дерев овочевих і 2 безроги. Шкода доходить до 15.000 К, а лиш 2 господарі були обезпечені. Зі Львова виїхала міска сторожа пожарна під проводом п. Елїясевича і їй удало ся огонь зльокалїзувати.

— **Огні.** Дня 24 с. м. о 1 год. в ночи вибух огонь на фільварку Бірок новий, власність бар. Константина Бруницкого, та знищив 5 стодол і шпихлїр з машинами та возами. Будинки були обезпечені, але значнійші запаси збіжа і паші посесора фільварку не були обезпечені. Причина огню незвістна. — Дня 19 с. м. около 4 год. по полудни вибух огонь в робітни ґонт Якова і Левіго Кернів в Богородчанах а огонь перекинув ся на сусїдні будинки і згоріло 7 хат а загальна шкода виносить 25.100 корон. Крім двох погорільців були прочі обезпечені на 12.710 корон. Займило ся мабуть внаслїдок неосторожности робітників ґонт. — Дня 21 марта о 11 год. в ночи вибух огонь в хаті Семена Чеховича в Богородчанах і згоріли крім хати ще й стайня та оборіг а загальна шкода обезпечена на 1600 корон виносить 1300 корон. Займило ся на поді мабуть від того, що хата не мала комина.

— **Тіло незнаного чоловіка** знайшов на маґерівских сіножатях Максим Чорній з Маґерова повіта равского і дав о тім знати зверхности громадскій. Начальник громади з жандармом і помічником явили ся на місци і знайшли там трупа убраного лиш в сорочку і блюзку. Хто то був той небіжчик, не знати, а слїдство в сїй справі веде ся.

— **В старій печи дїдько топить.** Старий 73-лїтний швець Юрий Лїнсмаєр у Відни залюбив ся в молоденькій 18-лїтній дівчині. Але дівчині й не при голові було, щоби такий старий дід в ній любив ся, отже й не зважала на его залицяня. Тимчасом старий так взяв собі то до серця, що повісив ся на гаку в дверех свого помешканя. Коли надійшли его свояки, застали старого вже закостенїлого на дверех.

— **Загально видають** МАВТНЕРА імпреґновані насїня бураків пашних найвисші збори і рівнож знамениті як і незрівнані суть Мавтнера насїня ярині і цьвітові.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Прага 30 марта. Збори ческих мужів довіря з Чех і Морави мають відбути ся в Праві дня 19 цьвітня.

Петербург 30 марта. „Правіт. Вєстнік" доносить, що 500 робітників в Злотоусті на Уралі зайстрайкували і устроїли демонстрацию. Ґубернатор візвав війско до зроблення ладу. Прийшло до кровавої стрічи, в котрій 28 робітників упало трупом, а 50 єсть ранених. На другий день по тій пригоді страйк закінчив ся.

Берлин 30 марта. Цїсарским письмом розписано вчера вибори до німецкого парляменту на день 16 червня.

Константинополь 30 марта. З многих місцевостий доносять о появі болгарских ворохобничих шайок і о борбах з турецким войском.

Софія 30 марта. Князь Фердинанд поручив Ґешову утворити новий кабінет. Ґешов мав вчера предложити князеви склад членів кабінету.

Білгород 30 марта. Сербске правительство видало приказ, аби резервісти перших трех лїт резерви були готові на кожде поклинанє до оружия.

школи. Ні, то були дїти скромних міщан, що встидають ся своєї бідности і платять за науку, щоби дати своїм дочкам ширше образованє.

Перше заки вишле дочку на обід до „панночки", мати, жінка бідного купця або малого скупно платного урядника — все таки закрутила волосє, вплела пестру стрічку та убрала в чистий ковнїрик. Але помимо того видно було з першого погляду, що індик — незвичайна річ для маленького товариства, навиклою до скупих обідів, зложених з вчерашного росолу і пригрітого мяса.

О, і славний индик!

Правда, що индик не був з найбільших і товстих а в порівнаню з величезними индиками, начиненими труфлями, які можна бачити на футринах ґастрономічних склепів, сей міг навіть назвати ся сухотником. Отець Мулен видів на обідах у своїх богатих прихожанок далеко більші годовані окази, але нїколи ще не лучило ся ему любовати ся такою щирою дитячою радостию в нагоди печені, і се его тїшило. А що найбільше его здивувало — то веселий і здоровий вигляд дами, сидївшої на головнім місци стола. Ренодель описав ему панию Лятурнір неговірливою, слабовитою женщиною. Що-ж то значить?

При входї сьвященика маленькі дївчатка встали з ушанованєм зі своїх місць. Старша пані також встала, не випускаючи ножа з рук.

— Чи маю честь видїти панну Лятурнір — поспитав сьвященик, думаючи, що ту зайшло яке непорозуміне.

— На ваші услуги, отче добродію — відповіла ему.

— Щиро жалую, що мушу перервати вам обід, але приношу вам важну відомість... котра нас здивує в дуже приємний спосіб. Я просив би лиш одну хвилю поговорити з вами сам-на-сам.

— Нічого лекшого як се, — з певного рода зворушенєм промовила панна Лятурнір і звернувши ся до служниці, промовила: — Клементино, проведи отця добродія до гостинної. Я іду сейчас, отче добродію, за вами.

Она положила великий ніж на стіл і поглянула по дївчатах.

— Ви заждіть на мене кілька хвилин, дорогі дїти! Будьте розумні!...

— Добре, пані — заговорили хором дївчата, але то був скорше хор старинних траґедий, бо стілько в нїм чути було придавленого жалю і повздержуваних сльоз.

Бо і як же-ж могли дїти з зложеними руками дивити ся на чудесного димлячого индика в пливаючими в сосї каштанами, що так смачно пахнуть, та ще з кречности відповісти „добре, пані". Недобрий сьвященик!

Мулен якось заклопотав ся під зверненими на него, повними невдоволеня поглядами і поспішно вийшов за служницею.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год

Зі Львова

поси. відходить	особ. відходить	
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Петутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сокола, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 19/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в буднї дни
	6·35	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

поси. приходить	особ. приходить	
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10.03	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·04	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від 1/6 до 30/9.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети агенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі книжкі, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).